

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1975 Nr. 61

A. TITEL

*Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en
culturele rechten;
New York, 19 december 1966*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1969, 100 ¹⁾.

Het Verdrag is in overeenstemming met zijn artikel 26, eerste lid, voorts nog ondertekend voor de volgende Staten:

Chili	16 september 1969
Madagascar	14 april 1970
Senegal	6 juli 1970
Jordanië	30 juni 1972
Australië	18 december 1972
de Duitse Democratische Republiek	27 maart 1973
Ierland	1 oktober 1973
Oostenrijk	10 december 1973
Luxemburg	26 november 1974

¹⁾ Naar aanleiding van de door Irak bij de ondertekening afgelegde verklaring heeft de Regering van Israël op 10 juli 1969 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of Iraq on signing the above Covenants. In the view of the Government of Israel, these two Covenants are not the proper place for making such political pronouncements. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Iraq an attitude of complete reciprocity.”

De in *Trb.* 1969, 100 vermelde ondertekening voor China van het onderhavige Verdrag geschiedde door een vertegenwoordiger van de Republiek China. Aangezien ten tijde van de ondertekening China in de Verenigde Naties werd vertegenwoordigd door de Republiek China is deze ondertekening in overeenstemming met artikel 26 van het Verdrag geschied. Behalve de op blz. 38 van *Trb.* 1969, 100 genoemde Staten hebben echter nog Bulgarije, de Mongoolse Volksrepubliek, de Oekraïne en Witrusland bezwaar gemaakt tegen deze ondertekening. De Republiek China wordt door het Koninkrijk der Nederlanden niet erkend.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1969, 100.

De vertaling dient op de hieronder genoemde plaatsen ten rechte te luiden:

Artikel 1, tweede lid, derde, vierde, vijfde en zesde regel: „..... voortvloeiende uit internationale economische samenwerking, gegrondvest op het beginsel van wederzijds voordeel, en uit het internationale recht. In geen geval”

Artikel 2, eerste lid, zesde regel: „..... wettelijke maatregelen, steeds nader tot”

Artikel 6, tweede lid, negende regel: „fundamentele politieke en economische vrijheden.”

Artikel 8, tweede lid, derde en vierde regel: „gewapende macht, van de politie of van het ambtelijk apparaat.”

Artikel 8, derde lid, vierde regel: „..... de bevoegdheden wetgevende”

Artikel 10, tweede lid, vierde regel: „..... aan passende uitkeringen”

Artikel 11, eerste lid, derde regel: „..... inbegrepen toereikende voeding”

Artikel 13, tweede lid, letter a: „(a) Het primaire onderwijs”

Artikel 13, tweede lid, letter b: „(b) Het secundair onderwijs in zijn verschillende vormen, waarbij inbegrepen het secundaire technische onderwijs en het beroepsonderwijs, door middel van alle passende maatregelen en in het bijzonder door de geleidelijke invoering van kosteloos onderwijs algemeen beschikbaar en voor allen toegankelijk dient te worden gemaakt;”

Artikel 13, tweede lid, letter d: „(d) Het fundamenteel onderricht”

Artikel 13, tweede lid, letter e, eerste, tweede en derde regel: „..... een stelsel van scholen van alle niveaus met kracht dient te worden nagestreefd, een passend stelsel”

Artikel 14, derde regel: „..... kosteloos primair onderwijs” en *zevende en achtste regel:* „..... kosteloos primair onderwijs voor allen op te stellen en te aanvaarden.”

Artikel 15, vierde lid, derde regel: „van internationale samenwerking”.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1969, 100.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1969, 100.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 26, tweede lid, van het Verdrag een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Colombia	29 oktober 1969
Uruguay	1 april 1970
Bulgarije ¹⁾	21 september 1970
Irak ²⁾	25 januari 1971
Joegoslavië	2 juni 1971
Madagascar ³⁾	22 september 1971
Zweden ⁴⁾	6 december 1971
Denemarken ⁵⁾	6 januari 1972
Chili	10 februari 1972
Noorwegen ⁶⁾	13 september 1972
de Sowjet-Unie ⁷⁾	16 oktober 1973
de Duitse Democratische Republiek ⁸⁾ ..	8 november 1973
de Oekraïne ⁹⁾	12 november 1973
Witrusland ¹⁰⁾	12 november 1973
de Bondsrepubliek Duitsland ¹¹⁾	17 december 1973
Hongarije ¹²⁾	17 januari 1974
de Filippijnen	7 juni 1974
de Mongoolse Volksrepubliek ¹³⁾	18 november 1974
Roemenië ¹⁴⁾	9 december 1974
Jordanië	28 mei 1975

1) Onder de volgende verklaring:

“The People’s Republic of Bulgaria deems it necessary to underline that the provisions of article 48, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Civil and Political Rights, and article 26, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, under which a number of States are deprived of the opportunity to become parties to the Covenants, are of a discriminatory nature. These provisions are inconsistent with the very nature of the Covenants, which are universal in character and should be open for accession by all States. In accordance

with the principle of sovereign equality, no State has the right to bar other States from becoming parties to a covenant of this kind.”

2) Onder het volgende voorbehoud:

“Ratification by Iraq of the above-mentioned Covenants shall in no way signify recognition of Israel nor shall it be conducive to entry with her into such dealings as are regulated by the said Covenants.”

Naar aanleiding van dit voorbehoud heeft de Regering van Israël op 18 februari 1971 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of the reservation made by the Government of Iraq on that occasion. In the view of the Government of Israel, these Covenants are not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, the declaration cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Iraq under general international law or under particular treaties. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Iraq an attitude of complete reciprocity.”

3) Onder de volgende verklaring:

“The Government of Madagascar states that it reserves the right to postpone the application of article 13, paragraph 2, of the Covenant, more particularly in so far as relates to primary education, since, while the Malagasy Government fully accepts the principles embodied in the said paragraph and undertakes to take the necessary steps to apply them in their entirety at the earliest possible date, the problems of implementation, and particularly the financial implications, are such that full application of the principles in question cannot be guaranteed at this stage.”. (*V.N.-vertaling*)

4) Onder het volgende voorbehoud:

“... Sweden enters a reservation in connexion with article 7(d) of the Covenant in the matter of the right to remuneration for public holidays.”. (*V.N.-vertaling*)

5) Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of Denmark cannot, for the time being, undertake to comply entirely with the provisions of Article 7(a)(i) on equal pay for equal work and Article 7(d) on remuneration for public holidays.”

6) Onder het volgende voorbehoud met betrekking tot artikel 8, eerste lid, letter d:

“... to the effect that the current Norwegian practice of referring labour conflicts to the State Wages Board (a permanent tripartite arbitral commission in matters of wages) by Act of Parliament for the particular conflict, shall not be considered incompatible with the right to strike, this right being fully recognised in Norway.”

7) Onder bevestiging van de bij de ondertekening van het Verdrag afgelegde verklaring (zie *Trb.* 1969, 100, blz. 38).

8) Onder de volgende verklaring:

“The German Democratic Republic considers that article 26, paragraph 1, of the Covenant runs counter to the principle that all States which are guided in their policies by the purposes and principles of the United

Nations Charter have the right to become parties to conventions which affect the interests of all States.”. (*V.N.-vertaling*)

9) Onder de volgende verklaring:

“The Ukrainian Soviet Socialist Republic declares that the provisions of paragraph 1 of article 26 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of paragraph 1 of article 48 of the International Covenant on Civil and Political Rights, under which a number of States cannot become parties to these Covenants, are of a discriminatory nature and considers that the Covenants, in accordance with the principle of sovereign equality of States, should be open for participation by all States concerned without any discrimination or limitation.”. (*V.N.-vertaling*)

10) Onder de volgende verklaring:

“The Byelorussian Soviet Socialist Republic declares that the provisions of paragraph 1 of article 26 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of paragraph 1 of article 48 of the International Covenant on Civil and Political Rights, under which a number of States cannot become parties to these Covenants, are of a discriminatory nature and considers that the Covenants, in accordance with the principle of sovereign equality of States, should be open for participation by all States concerned without any discrimination or limitation.”. (*V.N.-vertaling*)

11) Onder de verklaring, dat het Verdrag vanaf de datum van inwerkingtreding voor de Bondsrepubliek Duitsland mede van toepassing zal zijn op Berlijn (West) behalve voor zover het rechten en verantwoordelijkheden van de geallieerden betreft.

Naar aanleiding van die verklaring heeft de Regering van de Sowjet-Unie op 5 juli 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“By reason of their material content, the International Covenant on Civil and Political Rights and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 19 December 1966 directly affect matters of security and status. With this in mind, the Soviet Union considers the statement made by the Federal Republic of Germany concerning the extension of the operation of these Covenants to Berlin (West) to be illegal and to have no force in law, since, under the quadripartite agreement of 3 September 1971, the treaty obligations of the Federal Republic of Germany affecting matters of security and status may not be extended to the Western Sectors of Berlin.”. (*V.N.-vertaling*)

De Regering van de Duitse Democratische Republiek heeft op 12 augustus 1974 een soortgelijke mededeling aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gericht.

Naar aanleiding van de door de Sowjet-Unie en de Duitse Democratische Republiek gedane mededelingen, hebben de Permanente Vertegenwoordigers bij de Verenigde Naties van Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Verenigde Staten van Amerika op 5 november 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“The Governments of France, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the United States of America wish to bring to the

attention of the States Parties to the Covenants that the extension of the Covenants to the Western Sectors of Berlin received the prior authorisation, under established procedures, of the authorities of France, the United Kingdom and the United States on the basis of their supreme authority in those Sectors

The Governments of France, the United Kingdom and the United States wish to point out that the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights, the primary purpose of both of which is the protection of the rights of the individual, are not treaties which "by reason of their material content, directly affect matters of security and status".

As for the references to the Quadripartite Agreement of 3 September 1971 which are contained in the communication made by the Government of the Union of Soviet Socialist Republics referred to in the Legal Counsel's Note, the Governments of France, the United Kingdom and the United States wish to point out that, in a communication to the Government of the Union of Soviet Socialist Republics which is an integral part (Annex IV A) of the Quadripartite Agreement, they reaffirmed that, provided that matters of security and status are not affected, international agreements and arrangements entered into by the Federal Republic of Germany may be extended to the Western Sectors of Berlin. For its part the Government of the Union of Soviet Socialist Republics, in a communication to the Governments of France, the United Kingdom and the United States which is similarly an integral part (Annex IV B) of the Quadripartite Agreement, affirmed that it would raise no objection to such extension.

In authorising the extension of the Covenants to the Western Sectors of Berlin, as mentioned above, the authorities of France, the United Kingdom and the United States took all necessary measures to ensure that the Covenants cannot be applied in the Western Sectors of Berlin in such a way as to affect matters of security and status. Accordingly, the application of the Covenants to the Western Sectors of Berlin continues in full force and effect."

Naar aanleiding van de mededeling van de Sowjet-Unie heeft de Perma-nent Vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties van de Bondsrepubliek Duitsland op 6 december 1974 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

"By their note of 4 November 1974, circulated to all States Parties to either of the Covenants by C.N.306.1974.TREATIES-7 of 19 November 1974, the Governments of France, the United Kingdom and the United States answered the assertions made in the communication of the Government of the Union of Soviet Socialist Republics referred to above. The Government of the Federal Republic of Germany shares the position set out in the note of the Three Powers. The extension of the Covenants to Berlin (West) continues in full force and effect."

12) Onder de volgende verklaring:

"The Presidential Council of the Hungarian People's Republic declares that the provisions of article 48, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Civil and Political Rights, and article 26, paragraphs 1 and 3, of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights are inconsistent with the universal character of the Covenants. It follows

from the principle of sovereign equality of States that the Covenants should be open for participation by all States without any discrimination or limitation.”.

¹³⁾ Onder bevestiging van de bij de ondertekening van het Verdrag afgelegde verklaring (zie *Trb.* 1969, 100, blz. 37 en 38).

14) Onder de volgende verklaringen:

“(a) The State Council of the Socialist Republic of Romania considers that the provisions of article 26 (1) of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights are inconsistent with the principle that multilateral international treaties whose purposes concern the international community as a whole must be open to universal participation.

(b) The State Council of the Socialist Republic of Romania considers that the maintenance in a state of dependence of certain territories referred to in articles 1 (3) and 14 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights is inconsistent with the Charter of the United Nations and the instruments adopted by the Organization on the granting of independence to colonial countries and peoples, including the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, adopted unanimously by the United Nations General Assembly in its resolution 2625 (XXV) of 1970, which solemnly proclaims the duty of States to promote the realization of the principle of equal rights and self-determination of peoples in order to bring a speedy end to colonialism.”. (*V.N.-vertaling*)

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1969, 100 ¹⁾.

Behalve de aldaar genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 26, vierde lid, van het Verdrag een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Libië ²⁾	15 mei 1970
Kenya ³⁾	1 mei 1972
Libanon	3 november 1972
Barbados ⁴⁾	5 januari 1973
Mauritius	12 december 1973
Mali	16 juli 1974
Rwanda ⁵⁾	16 april 1975

¹⁾ Naar aanleiding van de door Syrië bij de toetreding afgelegde verklaring heeft de Regering van Israël op 9 juli 1969 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of Syria on acceding to the above Covenants. In the view of the Government of Israel, the two Covenants

are not the proper place for making such political pronouncements. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of Syria an attitude of complete reciprocity.”.

2) Onder het volgende voorbehoud:

“The acceptance and the accession to this Covenant by the Libyan Arab Republic shall in no way signify a recognition of Israel or be conducive to entry by the Libyan Arab Republic into such dealings with Israel as are regulated by the Covenants.”.

Naar aanleiding van het vorenstaande voorbehoud heeft de Permanent Vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties van Israël op 29 juni 1970 de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties het volgende medegedeeld:

“The Government of Israel has noted the political character of the declaration made by the Government of the Libyan Arab Republic on that occasion. In the view of the Government of Israel, the Covenants are not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, that declaration cannot in any way affect the obligations of the Libyan Arab Republic already existing under general international law. The Government of Israel will, in so far as concerns the substance of the matter, adopt towards the Government of the Libyan Arab Republic an attitude of complete reciprocity.”.

3) Onder het volgende voorbehoud:

“While the Kenya Government recognizes and endorses the principles laid down in paragraph 2 of article 10 of the Covenant, the present circumstances obtaining in Kenya do not render necessary or expedient the imposition of those principles by legislation.”.

4) Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of Barbados states that it reserves the right to postpone –

(a) the application of sub-paragraph (a)(1) of Article 7 of the Covenant in so far as it concerns the provision of equal pay to men and women for equal work;

(b) the application of Article 10(2) in so far as it relates to the special protection to be accorded mothers during a reasonable period during and after child birth; and

(c) the application of Article 13(2)(a) of the Covenant, in so far as it relates to primary education;

since, while the Barbados Government fully accepts the principles embodied in the same articles and undertakes to take the necessary steps to apply them in their entirety, the problems of implementation are such that full application of the principles in question cannot be guaranteed at this stage.”.

5) Onder de volgende verklaring:

“The Rwandese Republic being bound, however, in respect of education, only by the provisions of its Constitution.”.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1969, 100.

Het Verdrag is nog niet in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1969, 100.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1973, 156.

Voor het op 9 juli 1948 te San Francisco tot stand gekomen Verdrag betreffende de vrijheid tot het oprichten van vakverenigingen en de bescherming van het vakverenigingsrecht (Verdrag Nr. 87 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar eenendertigste zitting) zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1969, 188.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof zie ook *Trb.* 1971, 55.

Voor het op 19 december 1966 te New York tot stand gekomen Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1975, 60.

Uitgegeven de *negentiende* juni 1975.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL.